

дѣцата си — малкы момченца, — които за една дума иматъ право да ги искастриятъ съ дѣтинскитъ си *шашки*. Не отколѣ тукъ са улови *миренъ* единъ черкезинъ, който грѣмѣлъ върху едного съдминистра. При испытването, той са оправяше съ туй, че пушката му была отъ много време напълнена — и трѣбало, разумѣва са, да я испразне!» (Пътешествіе въ Ерзерумъ.)

Въ прозаическата тѣзи отломка на русскыя поетъ, развита е една мисль — умразата на черкезскитъ кѣмъ Русскитъ, тѣхныя крѣвнишкый и войнишкы характеръ, съ който са тѣ отличавать и днесъ тукъ между насъ.

Двойко изученіе на Словесността. — Словесността, както и всяко друго искусство може да са изучава двойко: *Теоретически* и *Исторически*. Да изучаваме Словесността Теоретически ще рече да сравняваме помежду имъ Словеснытъ произведенія отъ разны времена и народы, съ цѣль да опрѣдѣлимъ законнытъ на сѣкый родъ произведенія. За туй теоріята на словесността е систематическо изложеніе на законнытъ, на които са подчиняватъ словеснытъ произведенія. — Да изучаваме словесността исторически, ще рече да разгледваме произведеніята на единъ кой да се народъ въ хронологическый редъ, съ цѣль да прослѣдимъ успѣхытъ на просвѣщеніето у този народъ. *Поради това Исторіята на Словесността изобразява еще постепенното развитіе на словесното искусство въ една коя-годъ страна съгласно съ хода на просвѣщеніето на самия народъ.*

Съ този способъ Теоріята распредѣля словеснытъ произведенія на различни родове, отъ които главни сѣ два, — *прозаически* и *поетически*; а Исторіята ги располага по народы и времена. Първата опрѣдѣля каквы могатъ да бѣдатъ произведеніята на Словесността въ отношеніе кѣмъ тѣх-